

Kerék-Bárczy Szabolcs, a Szabadság és Reform Intézet ügyvezető igazgatója, konzervatív politikus a Facebookon reagált Márfi Gyula érsek levelére. A levelet a Népszabadság online közölte.

„Márfi Gyula érsek levelére néhány reflexió – úgy is, mint az Egyház egyik tagjától:

1. A bírói kart en bloc megbélyegzi az olyan okfejtés, hogy azért nem lehet az egyházi státusz megadását a bíróságokra bízni, mert „a független magyar igazságszolgáltatásban még ma is számos olyan ember dolgozik, aki a kommunista rendszer idején elkötelezett kiszolgálója volt a pártállami diktatúrának és tevékenyen részt vett egyházellenes, ún. koncepciós perekben”. Súlyos kijelentés, mely konkrét példák nélkül önmagában minősíti a bírói kart, és alkalmas a függetlenségének csorbítására. Főpaptól különösen álszent a függetlenség aláásásának logikájával úgymond védeni a függetlenséget.

2. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség megfelel az egyházi státusz elnyerésével kapcsolatos érseki kritériumoknak, mert Iványi Gábor közösségére igaz minden Márfi úr leírásából, mely szerint azon egyházakat kell támogatni, amelyek „hazánk zivataros története folyamán jelentős mértékben hozzájárultak az ország fennmaradásához, illetve amelyek tevékenysége társadalmilag kiemelten hasznos, például iskolákat, egészségügyi intézményeket tartanak fenn és karitatív tevékenységet folytatnak”. A MET elismerését mégis rendre visszautasítja a Parlament. Márfi érsek úr nyilván tiltakozik majd ezen döntés ellen a képviselőknél.

3. Márfi Gyula kifogásolja, hogy „a mai Európa nemcsak a gazdasági érdekek mentén, hanem ideológiailag is megosztott”. Ez mindig így volt, nem? Egy országon, sőt egy települési közösségen belül is sokféle értékrendet magáénak valló ember él, hogyan lehet ideológiai egységet elvárni a több százmilliós lélekszámú kontinenstől? Ideológiai egységre diktatúrák törekednek csupán; sajnós az érsek úrral közös Egyházunk is századokon keresztül ezt tette, de ez utóbbi kérdést csodálatra méltó módon tette helyre a nagy pápa, II János Pál.

4. Furcsa, hogy a szegények, a társadalomból kirekesztettek, a bűnösök, vámosok és más effélék védelmezőjének, Jézusnak követőjeként a főpap minden tőle eltérő gondolkodású embert mint a „szabadságot túlradagolót” vesz egy kalap alá. Ide, ebbe a megvetett, bűnös körbe sorolja azokat, akik számára „az európaiság egyet jelent” a szabad szerelem hirdetésével, az abortuszt támogatásával, a vadkapitalista szabad verseny éltetésével és a melegházasság támogatásával. S mindebből egyenes út vezet az érseki logika szerint „a tőkésék extraprofitjához, a kis- és középvállalkozások csődjéhez és a kisemberek teljes elnyomorodásához”. Azon túl, hogy semmilyen logikai összefüggés nincs a fenti ok és az okozat között, egyes szópárok is értelmetlenek (pl. nemcsak a feltétel nélküli abortuszt támogatók léteznek, a szabad verseny és a vadkapitalizmus kifejezések sem feltétlenül járnak együtt, mint ahogy az azonos neműek közti társas kapcsolatoknak is létezhetnek keresztény szempontból is megvitatásra és megfontolásra érdemes és méltó formái).

5. Az érsek urat az indulatai végleg elragadták akkor, amikor Európáról egységesen mint „baloldali” és „modern” ír (ismét furán összekapcsolva és a levegőben hagyva ezt a két kifejezést). Ez nemcsak azért problémás, mert a baloldaliságnak számos olyan hagyománya és irányzata van, amely kifejezetten keresztény gyökerekből táplálkozik, mint ahogy rengeteg magát büszkén baloldalinak vagy modernnek valló európai büszke istenhitére, netán keresztény mivoltára is. De azért is, mert nyilvánvalóan nem minden szabadságharcos volt egykoron diktátor (szegény Wittner Mária!), s nem minden demokráciáért aggódó volt hajdan zsarnok (szegény teljes demokráciáért küzdő magyar ellenzék 1989-ben!). De mit mondjanak azok a katolikus teológusok vagy egyházfik, akik a saját Anyaszentegyházukért, az én lelki otthonomért is aggódnak nap mint nap?

6. Már-már izgalmas szellemi mutatvánnyá válik, ahogy az érsek úr pejoratív értelemben kapcsolja össze az „ultraliberálisokat” és az „ún. konzervatívokat”. (Leleplező, ahogy még Márfi Gyula is elismeri, hogy Strasbourgban Orbán Viktort bírálták, és nem Magyarországot.) Érdekes logika úgy védeni Orbánt, mintha azon ötgyermekes apák és férjek, akiknek összes gyermeke ugyanattól a nőtől született, eleve jók lennének. Követhetetlen az a gondolatmenet, amely a kozmopolitizmust vagy a Wall Streetet Amerikával azonosító mondatban az ez ellen fellépő magyar miniszterelnököt védelmezi.

7. Zavarba ejtő egy katolikus főpaptól olvasni a marxi érvelést, amely során a választókat manipuláló és országokat leigázó fináncoligarchiát állítja pellengérré. Innen csak egy ugrás a szemeket kilövető és kordonépítő kabinet ostromozása, mint a „rossz kormányzásra” adott példa, valamint ennek ellenpárja, a „jó kormányé”, amely az adósságcsapdából iparkodik kivezetni népét. De arra nem kapunk választ, hogy a „jó kormány” miért kuncsorog pénzért a fő ellenségnél, a fináncoligarchiánál?

8. Az Orbánt elvakultan támogatók érvei köszönnek vissza a nemzetközi nagytőke hazánk elleni összeesküvéséről szóló mondatokban, de előkerül Hillary Clintontól kezdve az örökzöld mumus, Soros György neve is. Mint ahogy az ostoba, mert magukat a nagytőke által manipulálni engedő nemzetközi szervezetek is. Ezek a sátáni erők a bibliai Poncius Pilátust támogatókhoz, az Úr Jézust keresztre feszítőkhöz hasonlítanak az érseki dörgedelemben. Így kerülnek Hitler és Sztálin mellé az ördög panteonjában a világ nagytőkésői. Elképesztő!

Márfi Gyula a Szentlélek erejét kéri azok ellen, akik mi is vagyunk: Európa ellen.

Azoknak, akik az érsek úr levelét olvassák, tudniuk kell, hogy az Egyház a hívők közössége, nem egy-egy mégoly magas polcra emelt főpap. De egy püspök gondolatai ugyanúgy elűzhetik a bárányokat a nyájtól, mint amennyire növelhetik is a jót és igazat hirdető hívő közösséget. Hitünket nap-nap után kihívás éri, örökké elbotlunk, utunkat keressük, megküzdünk a legnehezebbel, azzal, hogy megfeleljünk az Evangéliumban közvetített krisztusi parancsnak: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat! (Mk 12,31). Jó lenne, ha a hívők, a hitükben bizonytalanok és nem hívők ezzel a nyitottsággal és megértéssel olvasnák a levelet.”